

prawe žiwjenje. Njedźele do jutrow waš, lubi starschi a wy dźeczi, kiž chćeće nětk k wołtarjej pschińc, na to dopominaja, kač blisko seže mješ sobu sjenoczeni, a kač lubo so macze. Njech so tež wascha lubosc, pschekrašni s tym, so Wótza a Ssyna we wysokeczi do swojeje brjedzisy sobu nuts wošmjeće. Potom rjenje klinczi, kač mjeno dženšnischeje njedźele praji: Vätare, to je: wješel so! Kažke snutštowne wješele s tajkeho šwjeczeneho swjasta wukhadža!

Jesus pač w swojich poslednich rěčach swojich niz jenož do klónczka rjaneho, wješeleho žiwjenja staji, ale tež do čornych mróčelow njewjesholych, čěžkich, haj najhórskich šhonjenjom, kiž maja jich na šwěcze podeńc. Šwět, to městno čašneho wješela, je, kač Anješ praji, jich pschecziwnik. Wón měni wot semškeje, njewěrjazeje myšle wodženy a pschecziwo njebjestemu a bójštemu, pschecziwo Wótzej a jeho Ssynej a tehodla tež pschecziwo wěrjazym pschewšaty lud na wschěch městnach. Kač trěbne je, so tole šebi wěrjazy šchescziijenjo psched woczomaj džerža, a so so to tež mlódyh šchescziijanam hnydom pschi šastupjenju do šwěta won šjawne čžini — niz pač jenož jašnosće a pschihotowanja dla na to, ale tež k troschtej. Nasche šwjate ščenje njech nam tehodla tole pschimoła:

Vätare, budžće troschtni, wy Jesusoweho mjena dla hidženi!

- 1) Wy ša šwojim Anješom džecze,
- 2) so wot šleho šwěta dželicze a
- 3) šwjatu wěž šastupjecze.

Anježe, ščžin naš šwólniwych pošlucharjom a hotowych čžinjerjom twojeho mjena čžescze dla. Šamjeń.

I.

Ša šwojim Anješom hičž — rjany pucž to běšche! Kaž w nalěcžu wscho nowe, mlóadne a kčžejaze wošoko naš bywa, tač so woczomaj a wutrobje pschi